

ת"פ 37971/03/18 - מדינת ישראל - רשות הטבע והגנית נגד סלי פטל

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 37971-03-18 מדינת ישראל נ' פטל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה	מדינת ישראל - רשות הטבע והגנית
נגד	
נאשם	סלי פטל

החלטה

רקע:

1. בפניי בקשת הנאשם לביטול פסק דין שניתן בעניינו, בהיעדרו, לאחר שלא התייצב לדיון אליו זומן.
2. בעניינו של הנאשם הוגש 18.3.2018 כתב אישום, בעקבות הגשת בקשה להישפט. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של **איסור נהיגה בחוף הים**, לפי סעיפים 2 ו- 7 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, תשנ"ז - 1997.
- על פי כתב האישום, ביום 23.7.15, בסמוך לשעה 15:00 החנה הנאשם כלי רכב, הרשום על שמה של גב' אסתר פטל במרחק של פחות מ-100 מטרים מקו המים, ובניגוד לשילוט במקום.
3. הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע ליום 13.9.2018. בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה לנאשם בכתובת הידועה - צאלה 9 עומר - בדרך של הדבקת הזימון. למרות זאת, לפני משורת הדין, עתרה המאשימה לדחיית הדיון והוצאת צו הבאה ולא ביקשה לדון את הנאשם בהיעדרו.
4. ביום 4.10.2018 הודיעה המאשימה, כי הנאשם הגיש בקשה להישפט וכי התקיימה עם המבקש שיחת טלפון בה מסר כתובת עדכנית - צאלה 9 עומר. על כן נתבקשה דחייה נוספת וזימון הנאשם מכתובת עדכנית.
5. גם לדיון שנקבע ליום 4.3.2019 הנאשם לא התייצב. בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה לנאשם מיום 11.10.18 לכתובת צאלה 9 עומר.
6. בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במסמכים ושמעתי את טיעוני המאשימה, קיבלתי את בקשתה גם במועד זה הנאשם לא התייצב לדיון ולכן, בהמשך לעתירת ב"כ המאשימה, לאחר שנחה דעתי מעיון במסמכים התומכים בכתב האישום שהוצגו בפניי (ונסרקו לתיק) ובהתאם לאמור בסעיף 240 לחסד"פ, הרשעתי את הנאשם במיוחס לו וגזרתי את דינו.

יודגש, כי גזר הדין הומצא לנאשם בשתי הכתובות - צאלה 9 בעומר וכן לכתובת הקודמת - יערה 29 עומר, המופיעה במסגרת הבקשה להישפט.

7. ביום 16.5.2019 הוגשה הבקשה שבפניי לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר ואלה נימוקיה:

א. הנאשם הגיש בקשה להישפט אך לא קיבל זימון לדיון, אלא קיבל בדואר רשום את גזר הדין.

ב. הנאשם לא זומן פעמיים לדיון כפי שצוין בגזר הדין. לכן מתבקש דיון חוזר.

יודגש, כי כתובת הנאשם כפי שנכתבה על גבי הבקשה היא הכתובת אליה בוצעו ההזמנות - צאלה 9 עומר.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בתיק ובנימוקי הבקשה אני מחליטה לדחות את הבקשה.

9. מהתיק עולה, כי הנאשם זומן כדין לדיון ולא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה. בנוסף שוכנעתי, כי לא נגרם לנאשם במקרה זה עיוות דין כתוצאה מדחיית הבקשה.

זימון הנאשם לדיון

10. כאמור, זימון הנאשם לדיון על פי אישור המסירה הסרוק בתיק בוצע מכתובת הנאשם ברחוב צאלה 9, עומר, שהיא גם הכתובת המצוינת על גבי הבקשה שבפניי.

בפעם הראשונה, הזימון הודבק בכתובת על ידי נ ג דואר ביום 26.3.18, לאחר שבוצעו במקום שלושה ביקורים. על גבי זימון זה הוספה בכתב יד של נ ג דואר הכתובת העדכנית צאלה 9, עומר, שכן הזימון המקורי נשלח לכתובת יערה 29, עומר שהיא הכתובת אותה מסר הנאשם עצמו בעת הגשת הבקשה להישפט.

בפעם השנייה, הזימון הודבק בכתובת על ידי נ ג דואר ביום 11.10.2018, בכתובת צאלה 9, עומר, לאחר שבוצעו במקום שלושה ביקורים.

יצוין, כי על פי האישורים שבתיק, גם גזר הדין הומצא לנאשם על דרך הדבקה בכתובת לאחר שלושה ביקורים - ביום 17.3.19 ברחוב יערה 29 עומר, וביום 21.3.19 ברחוב צאלה 9 עומר (שעל פי הבקשה היא, כאמור, הכתובת הנכונה).

11. כאמור, בנוסף לכך, עולה מפרוטוקול הדיון כי הנאשם שוחח עם נציג המאשימה, ידע על קיומו של דיון שנקבע לבקשתו, ואף מסר בשיחת הטלפון את כתובתו העדכנית, השונה מהכתובת אותה מסר בעת הגשת הבקשה להישפט.

12. אין עולה מהבקשה שבפניי כל טענה, כי הנאשם עשה דבר לבירור מועד הדיון, להגשת בקשה כלשהי לתיק לאחר שיחת הטלפון האמורה, או כל מעשה אחר של נטילת אחריות מינימאלית בנוגע לבירור גורל בקשתו להישפט, ולו לאחר שנוצר קשר ישיר עמו ביוזמת המאשימה ובפרט לאחר ששינה את כתובת מגוריו.

13. בנסיבות אלה עולה ממכלול הנסיבות כי בוצעו זימונים כדין לנאשם, אף הודע לו טלפונית על קיומו של דיון ולכל הפחות, לא עלה בידי הנאשם לסתור את חזקת המסירה.

שאלת עיוות הדין

14. במסגרת ת/1, הצהרת הנאשם בעת הגשת הבקשה להישפט, ביקש שהדו"ח שהוצא כפי הנראה מלכתחילה על שם אשתו, בעלת הרכב, יוסב על שמו תוך הצהרה כי הוא נהג ברכב באותו היום. פרט לטענה כללית על גבי ת/1 שהדו"ח אינו מוצדק, לא נטענה טענת הגנה.
15. גם במסגרת הבקשה שבפניי לא נטענה טענת הגנה ממנה ניתן להיווכח כי דחיית הבקשה תגרום לנאשם עיוות דין. בנסיבות האמורות, אין בפניי ולו קצה הגנה בעניינו של הנאשם.
16. בעניין זה כבר נפסק:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא [רע"פ 9142/01], ע"ח], על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון...."

...לצערנו, מתקבל הרושם כי הפרקטיקה שנקבעה בעניין איטליא והטילה חובת פירוט ואימות על המבקש ביטול פסק הדין וחובה על בית המשפט לנמק את החלטתו, אינה מקוימת הלכה למעשה, ומן הראוי שבעניין זה יקפידו המעורבים בהליך ואף בתי המשפט, לפעול לפי הכללים האמורים" [ע"פ 4808/08 מ"י נ' שרון מנחם ע"פ 4808/08, פסקה 8, ההדגשות הוספו, ע"ח].

17. כאמור, לא זו בלבד שהבקשה בפניי אינה עונה על דרישות ההלכה הפסוקה, אלא שגם ראשית הגנה אין בפניי.

סוף דבר

18. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
19. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

54678313

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, בהעדר הצדדים.